

استاد علی آقا حسینی شمع سوخته فرهنگ.

مدرسه عالی سپهسالار (شهید مطهری) به آموختن علوم الهی همت گماشت و از محضر استادی چون آیت‌الله سید کاظم عشار کسب فیض کرد.

به سبب استعداد ذاتی که از والده مکرمه به ارث برده بود، در محضر محمد حسین خوشنویس یاشی و میرزا حسنتخان عاصمی تعلیم خط گرفت و سالی چند بر نیامد که خود خطاطی ماهر شد و برای پیشرفت بیشتر در خوشنویسی به حضور (عماد الکتاب) راه یافت و پس از چندی تعلیم و تلمذ به دریافت گواهینامه هنری از دست نایب شد.

آقا حسینی از استادان کلاس تعلیم خط دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران و از چهره‌های درخشان عالم هنری بوده است که عمر خود را در راه توسعه فن خط مصروف داشته و با نشان دادن ابتکارات جالب توجه، ترفیق شایانی کسب کرده است.

مرحوم استاد در خط نستعلیق، شیوه دلپسندی داشت و از آن استفاده مادی نمی‌برد و هنر خود را وسیله امرای معاش قرار نمی‌داد، بلکه فقط به هنر خود از لحاظ زیبایی و طرافت توجه داشت.

استاد آقا حسینی با پشتکار و فعالیت بیش از معمول در امر تعلیم و تربیت فرزندان این مرز و بوم و تدریس در دبیرستانهای تهران (البرز) مرزی، لهرانشهر، فیروزشهر، نمده، ادیب، رازی و... پس از بیست و دو سال خدمت به فرهنگ کشور در شغل دبیری در بیست و یکم شهریور ۱۳۴۱ جان به جان آفرین تسلیم نمود.

به پاس تقدیر خدمات صادقانه‌ای که به معارف کشور کرده بود، به دفعات مورد تقدیر مسئولین فرهنگ کشور قرار گرفت و لقب شمع سوخته فرهنگ ویژه او گردید. چند تن از شاگردان مرحوم استاد آقا حسینی از مشاهیر هنر خطاطی و خوشنویسی شدند. از جمله آقایان استادان ممز، عباس اخوین، استاد محمد سلحشور و مرحوم استاد هیداد. فدای او را می‌توان برد.

آثار هنر شوش نویسی استاد بارها در نمایشگاههای خط خوش نویسان معاصر مواعیل و خارج کشور (در موزه انگلستان و لوزر فرانسه و ژاپن) به معرض دید علاقمندان قرار گرفته است. مجله هنر و مردم در آبان ۱۳۵۶ درباره استاد آقا حسینی چنین آورده است: «در اینجا به جاست اگر از مرحوم علی آقا حسینی بگویم دیگر از شاگردان عمادالکتاب نام برده شود زیرا وی استادی بوده که یکی از هنرمندان برج معاصر، عباس اخوین را تعلیم داده بوده»

همان گونه که گفته شد مادر ایشان، ادیب شمس بوده است. علی آقا حسینی در پشت چله زاده‌المعاده که به خط والده ایشان زینت طبع یافته، می‌نویسد:

این زاده‌المعاده به خط مادر عزیزم نوشته شده... متأسفانه به واسطه سحراف زمان، همین یک نسخه نصیب ما شد. ای کاش به حد بلوغ بودم و تو را می‌دیدم و از کمالات تو بهره می‌بردیم. این خط شریف را که نمونه‌ای از اجناسات دین و هنرپوری است و شمای از کمالات سرکار خانم می‌باشد، به هر شخص با کمالی ارابه می‌دهیم، باور نمی‌کنی که با تو آن دارای این قدر قلم باشند...

خیر آن دیده که آتش بزدر که عشق
تیر آن که در او نور محبت بنود
چون طهارت بنود کعبه و قیامیه کیست
بنو خیردان خانه که عصمت بنود

مرحوم استاد علی آقا حسینی، نامی آشنا در عرصه خوشنویسی ایران است که به سبب دلستگی به سنت‌ها و یک عمر تلاش صادقانه در شیوه نستعلیق و بهره جستن از محضر «عمادالکتاب» برای خلفا خوشنویسی در دوران حقان و تاریک زمامداری رژیم گذشته مورد کمترین توجه و عنایت قرار گرفت.

بر تریبید و شمع سوخته فرهنگ، عنوانی چشمگیر از فعالیتهای فرهنگی معلمی دانشروز است که ۳۳ سال از زندگی اش را در آموزش فرهنگ صرف کرد، اما نام او همچون فرهنگ و آسایش هنری که به آن آراسته بود، همیشه خواهد ماند. پادش گرامی باد.

در سال ۱۳۹۰ در خانه‌های روحانی پانجاه حوضه گیتی نهاد، تحصیلات جدید و در دبیرستان قاسمیه به پایان رسانید و سپس در

● به نقل از: صفحه ۹ کیهان بخش فرهنگی ۲۸ شهریور ۷۷